27 Αυγούστου 2017

Η σωτηρία του Ηρακλείου Κρήτης (Θαύμα Αγ. Μεγαλομάρτυρος Μηνά) (Γεώργιος Μαυρομάτης)

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

Στα 1826, την εποχή του τρόμου και των σφαγών της Ελληνικής Επαναστάσεως, οι Τούρκοι κάτοικοι του Ηρακλείου της Κρήτης επιβουλεύτηκαν τη ζωή των Χριστιανών συμπολιτών τους. Σκέφτηκαν ως κατάλληλη ευκαιρία να κορέσουν την αιμοδιψία τους την ημέρα του Πάσχα, όταν θα βρίσκονταν συγκεντρωμένοι οι Χριστιανοί για τον εκκλησιασμό στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρα Μηνά. Το Πάσχα έπεσε τότε στις 18 Απριλίου. Για να παραπλανήσουν οι συνωμότες τις διοικητικές αρχές, έβαλαν φωτιά σε διάφορα σημεία της πόλεως μακριά από την Μητρόπολη. Και όταν πια είχε αρχίσει η Αναστάσιμη λειτουργία και διαβαζόταν το Ιερό Ευαγγέλιο, μανιώδη τουρκικά στίφη περικύκλωσαν τον ναό, έτοιμοι να εφορμήσουν για το αποτρόπαιο έργο της σφαγής.

Ξαφνικά όμως εκείνη τη στιγμή παρουσιάστηκε ανάμεσά τους ένας καβαλάρης μεσήλικας με γυμνό ξίφος, που περιέτρεχε το ναό και τους απόδιωχνε. Φοβισμένοι οι αιμοβόροι βάρβαροι το βάλανε στα πόδια κι έτσι ματαιώθηκαν οι καταχθόνιοι σκοποί τους. Ο πολιός γέροντας δεν ήταν άλλος από τον Μεγαλομάρτυρα Μηνά.

Οι Τούρκοι, εξαιτίας του σκότους και της συγχύσεως, νόμισαν τον Άγιο ως τον πρώτο από τους προκρίτους και πως ήταν σταλμένος από τον Διοικητή για να ματαιώσει τη σφαγή. Γι’ αυτό πήγαν στο Διοικητήριο για να διαμαρτυρηθούν. Ο Διοικητής όμως δεν ήξερε τίποτα. Διαπιστώθηκε ακόμα πως ούτε κι ο πρώτος από τους προκρίτους είχε απομακρυνθεί τη νύχτα εκείνη από το σπίτι του. Κατάλαβαν τότε όλοι πως επρόκειτο για θαυματουργική επέμβαση του πολιούχου της πόλεως

Αγίου Μηνά. Διέδωσαν μάλιστα το θαύμα οι Τούρκοι, που στο εξής κατείχοντο από δέος και ευλάβεια προς τον Άγιο, μερικοί δε από αυτούς πρόσφεραν κάθε χρόνο και διάφορα δώρα στο ναό του.

Και άλλη σωτηρία του Ηρακλείου

Οι κάτοικοι του Ηρακλείου Κρήτης αγαπούν τον πολιούχο τους Άγιο Μηνά, αφού από το 1600 του έχτισαν Ναό και του τον αφιέρωσαν. Κι ο Άγιος, όμως, Μηνάς αγαπά και προστατεύει τους Ηρακλειώτες. Έτσι έγινε και τον Μάιο του 1941, στην περίφημη μάχη της Κρήτης. Οι Γερμανοί βομβάρδισαν τον Ναό του. Ο Άγιος όμως απέτρεψε την καταστροφή του, όταν δύο βόμβες που έπεσαν στο προαύλιό του, αστόχησαν, και η μία έπεσε στην πίσω μεριά του προαυλίου χωρίς να εκραγεί, η δε άλλη η πιο μεγάλη, έπεσε κοντά στον Ναό και χώθηκε στη γη τρία μέτρα, χωρίς να προξενήσει καμιά καταστροφή στον Ναό και τη γύρω περιοχή.

Πηγή: Γεωργίου Β. Μαυρομάτη, «Ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Μηνάς ο Αιγύπτιος», § Νεώτερα θαύματα του Αγίου, Έκδοσις: Ιερόν Ησυχαστήριον Αγίου Μηνά Βίγλας, Ι. Μ. Μ. Λαύρας Αγίου Όρους, 1998.